

Η Ρωσία προτείνει τη συμπαραγωγή Καλάσνικοφ! *

Ιωάννης Α. ΚΟΛΟΜΒΑΚΗΣ

Ταχχος (ΕΠ) ε.α.

Μηχ/κος Δικτύων-MSc

Τα ΕΑΣ έχουν δηλώσει ήδη ότι μπορούν να τα βγάλουν πέρα, το μόνο που απομένει είναι η πολιτική βούληση για να ξεπεραστούν η γκρίνια και η δυσαρέσκεια των απανταχού «συμμάχων» και «φίλων».

Εκκρεμεί η απάντηση της ελληνικής πλευράς

Η ιστορία άρχισε το 2006 επί υπουργίας Ευ. Μείμαράκη, όταν ο υφυπουργός Άμυνας της Ρωσίας Μιχ. Δημήτριάδης, τότε «δεξί χέρι» του προέδρου Πούτιν για τις εξαγωγές και επικεφαλής της αρμόδιας ομοσπονδιακής υπηρεσίας, δήλωνε επίσημα ότι «*ακόμη και εργοστάσια παραγωγής όπλων στην Ελλάδα για κοινές εξαγωγές σε τρίτες χώρες είναι διατεθειμένα να δημιουργήσει η Μόσχα, προκειμένου να διευρύνει την αμυντικοτεχνική συνεργασία της με την Αθήνα*».

Η συγκεκριμένη πρόταση για τη συμπαραγωγή Καλάσνικοφ ΑΚ -74 Μ δεν είναι «στα λόγια» άλλα έχει ήδη σταλεί εγγράφως στην Αθήνα και η Ρωσία αναμένει την απάντηση μέχρι τον Αύγουστο! Η πρόταση αποτελεί συνέχεια της επίσκεψης Ρώσων στο εργοστάσιο των ΕΑΣ στο Αίγιο, που ακολούθησε την πρόσφατη επίσκεψη Καμμένου στη Μόσχα.

Ο Πάνος Καμμένος και οι επιτελείς του άκουσαν με ενδιαφέρον την πρόταση και ο ΥΕΘΑ κάλεσε τους Ρώσους να επισκεφθούν τις εγκαταστάσεις στο Αίγιο. Εκεί που δεν μπόρεσε να πάει ο ίδιος ο Καμμένος για να τους υποδεχτεί έστειλε τον ΥΦΕΘΑ Νίκο Τόσκα με το ελικόπτερο του ΕΚΑΒ. Οι Ρώσοι είδαν τις εγκαταστάσεις, ενθουσιάστηκαν και είπαν ξεκάθαρα ότι τους κάνουν! Ο κ. Τόσκας από την άλλη ακολουθώντας την τακτική της «στρατιωτικής μυστικότητας», «απαξίωσε» τη σημασία της συνάντησης, προφανώς για λόγους σκοπιμότητας, τουτέστιν «εμφάνισης μικρού στόχου».

Η συνέχεια που πολλοί δεν πίστεψαν ήταν το έγγραφο που έφθασε από τη Μόσχα πριν από μερικές μέρες στην Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών και εύλογα προκάλεσε συναγερμό. Οι Ρώσοι έστειλαν λεπτομερέστατη πρόταση για τη συμπαραγωγή τυφεκίων Καλάσνικοφ, η οποία προβλέπει τα πάντα. Και βέβαια αναμένει την ελληνική απάντηση! Η οποία πρέπει να δοθεί σύντομα και σαφέστατα καταφατικά, παραμερίζοντας όλα τα δύσκολα...

Ποια είναι αυτά;

- Η συμπαραγωγή ενός τυφεκίου από τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα (ΕΑΣ) θα έπρεπε να μας ενθουσιάζει όλους. Δεν πρόκειται όμως να ενθουσιαστούν ούτε οι Αμερικανοί, ούτε το ΝΑΤΟ, επειδή το όπλο λέγεται Καλάσνικοφ! Οι εμμονές είναι γνωστές και δεν χρειάζεται να τις αναλύσουμε ιδιαίτερα.

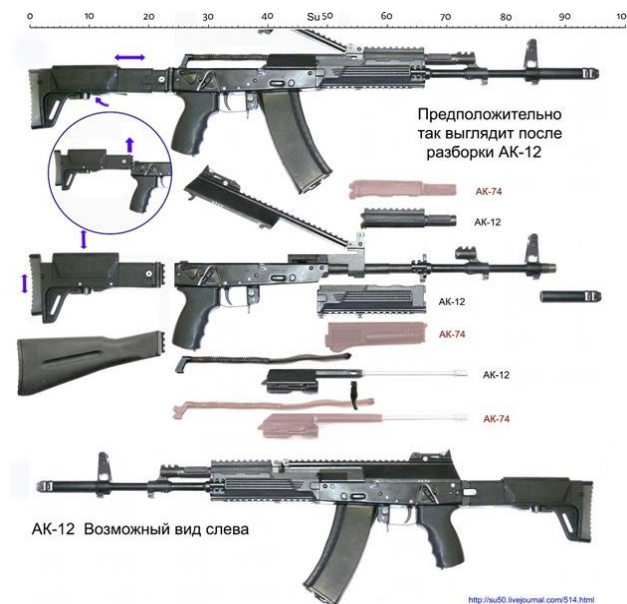
- Η συμπαραγωγή, την οποία το στοιχειώδες πατριωτικό καθήκον επιβάλλει να ευοδωθεί, θα αφορά και σε πωλήσεις σε τρίτες χώρες. Είναι κοινό μυστικό όμως ότι ο Ελληνικός Στρατός θέλει να αντικαταστήσει κάποια στιγμή τα υπεραιονόβια - και γερμανικής σχεδίασης - G3, αλλά και γιατί όχι όλο τον ατομικό οπλισμό παλαιότερων

γενεών, που τηρεί, συντηρεί και διατηρεί με αντίστοιχο κόστος ο ΕΣ. Δεν θα αναφέρω εδώ την μεγάλη οικονομία κλίμακας που ήθελε επιτευχθεί.

- Υπάρχει βέβαια ένα μεγάλο και σοβαρό πρακτικό πρόβλημα. Η απαγόρευση προσλήψεων που έχουν επιβάλλει οι δανειστές και στην αμυντική βιομηχανία, πράγμα που έχει προκαλέσει τεράστια προβλήματα στην παραγωγή τους. Δεν είναι ψέμα ότι έχουν χαθεί μεγάλες παραγγελίες λόγω έλλειψης προσωπικού! Οι πιο καχύποπτοι λένε ότι μ' αυτό τον τρόπο επιδιώκουν να βάλουν λουκέτο στα ΕΑΣ αλλά και στην υπόλοιπη κρατική πολεμική βιομηχανία. Παρόλα αυτά σε συνάντηση που έγινε στο ΥΕΘΑ μεταξύ στελεχών των ΕΑΣ και της πολιτικής ηγεσίας, δόθηκαν διαβεβαιώσεις ότι η εταιρεία μπορεί παρά τις ελλείψεις να τα βγάλει πέρα με την παραγγελία των Ρώσων. «Αξίζει τον κόπο και το ρίσκο» ήταν η φράση που ακούστηκε στην σύσκεψη.

Δεδομένου ότι οι Ρώσοι έχουν δώσει σχετική άνεση χρόνου στην Αθήνα για να απαντήσει, η λεπτομερής πρόταση των Ρώσων για τα Καλάσνικοφ πάντως πρέπει να εξετασθεί με τη διαδικασία του «κατεπείγοντος», ώστε να απαλειφθούν πάσης φύσεως αγκυλώσεις, κωλύματα και «γραφειοκρατικές διαδικασίες», που μόνο στόχο έχουν να αναστείλουν επ' αόριστον την εξέλιξη και υλοποίηση της συμπαραγωγής. Η διορία για να απαντήσουμε είναι μέχρι τον Αύγουστο. Τα ΕΑΣ έχουν δηλώσει ήδη ότι μπορούν να τα βγάλουν πέρα, το μόνο που απομένει είναι η πολιτική βούληση για να ξεπεραστούν η γκρίνια και η δυσαρέσκεια των απανταχού «συμμάχων» και «φίλων».

Ένδειξη αποφασιστικότητας είναι το γεγονός ότι πριν από μερικές μέρες δόθηκαν στους βατραχανθρώπους του ΠΝ, μια από τις πλέον επίλεκτες μονάδες των ΕΔ, τυφέκια Καλάσνικοφ και φυσίγγια «για να τα δοκιμάσουν». Τα αποτελέσματα των δοκιμών είναι εξαιρετικά. Το τελευταίο «μοντέλο» Καλάσνικοφ θεωρείται ένα από τα καλύτερα τυφέκια παγκοσμίως.

Από τις πληροφορίες που διέρρευαν στον Τύπο, ο κ. Τόσκας είπε ότι περιορίστηκε στο να δείξει τις τεχνικές δυνατότητες του εργοστασίου και διευκρίνισε ότι δεν υπάρχει θέμα συμφωνίας αυτή τη στιγμή, ενώ εξήγησε ότι δυνατότητα επένδυσης υπάρχει για κάθε καλό επενδυτή που θα ενδιαφερθεί. Αυτό που η Ελλάδα δεν θέλει είναι επενδυτικές προτάσεις που να προβλέπουν πριν από τις εξαγωγές σε τρίτες χώρες, υποχρέωση αγοράς από την Ελλάδα.

Βεβαίως η περίπτωση των Καλάσνικοφ δεν είναι το μόνο ενδεχόμενο συνεργασίας ή συμπαραγωγής που εξετάζεται – μια εξέλιξη που είναι σε πολύ αρχικό επίπεδο. Οι Ρώσοι έχουν κάνει και άλλες προτάσεις και μάλιστα η επιδίωξη συνεργασίας με γραμμή παραγωγής στην Ελλάδα είναι μια παλιά υπόθεση. Αλλά τότε δεν προχώρησε λόγω «πολλών αυτονόητων δυσκολιών». Ωστόσο οι Ρώσοι είτε για στρατηγικούς λόγους είτε για να πετύχουν συμβόλαια εδώ και τουλάχιστον μια 10ετία επεξεργάζονται παρόμοια σχέδια.

Από το 2006 συζητούσαν για εργοστάσιο τυφεκίων στην Ελλάδα!

Το 2006 σε μια προσπάθεια να «αναζωογονηθεί» η αμυντικοτεχνική συνεργασία Ελλάδας-Ρωσίας, ο υφυπουργός Άμυνας κ. Μιχ. Δημήτριάδης βρέθηκε στην Αθήνα και είχε συναντήσεις με τον τότε υπουργό Άμυνας κ. Ευάγγελο Μειμαράκη και τον τότε γενικό διευθυντή Εξοπλισμών κ. Ε. Βασιλάκο. Ο εν λόγω αξιωματούχος μίλησε από τότε και για τυφέκια που μπορούν να παραχθούν στην Ελλάδα. Εξήγησε στους Έλληνες συνομιλητές του, ότι η Ρωσία «είναι έτοιμη και καλά προετοιμασμένη» να πάρει μέρος σε διεθνείς διαγωνισμούς που θα προκηρύξει η Ελλάδα για μια σειρά όπλων όπως αεροσκάφη 4^{ης} γενιάς, τεθωρακισμένα οχήματα μάχης, τροχοφόρα, εκπαιδευτικά, τυφέκια νέου διαμετρήματος 5,56 χλστ. - για τα τελευταία «μέχρι και εργοστάσιο στην Ελλάδα μπορούμε να κάνουμε», ανέφερε.

Η Μόσχα, αντιλαμβανόμενη τις νέες απαιτήσεις διεθνώς - αλλά και τον φόρτο που έχουν ορισμένα εργοστάσιά της, προσφέρει στην Αθήνα ευρείες συμπαραγωγές και πλήρη μεταφορά γραμμών συναρμολόγησης «με στόχο ακόμα και πωλήσεις από την Ελλάδα σε τρίτες χώρες», όπως επισήμαινε ο κ. Δημήτριάδης. Η προσφορά περιελάμβανε και τα αεροσκάφη Σουκχόι-30 και Μιγκ-35, όπου το πεδίο συνεργασίας, π.χ. στα ηλεκτρονικά, «είναι πολύ μεγάλο».

Αλλά και έναν χρόνο αργότερα (4-6-2007) άλλο ρεπορτάζ αναφέρει ότι, «η Ρωσία με «όπλο» την εμπλοκή της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας στην κατασκευή ακόμα και των ρωσικών όπλων που προορίζονται για εξαγωγές σε άλλες χώρες». Η Μόσχα επιδιώκει να ξαναμπεί στην ελληνική εξοπλιστική αγορά. Η πτυχή αυτή της συνεργασίας των δύο χωρών αποτέλεσε τότε ένα από τα σημεία συμφωνίας που είχαν στη Μόσχα ο τότε υφυπουργός Άμυνας κ. Ευάγγελος Μειμαράκης με τον Ρώσο ομόλογό του κατά τη συνάντησή τους στο πλαίσιο της επίσημης επίσκεψης του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Παπούλια στη Ρωσία. Η Μόσχα «χτυπούσε» τότε και άλλες δυτικές αγορές, επεδίωκε και επιδιώκει συμπαραγωγές και κοινές επενδύσεις με ευρωπαϊκές αμυντικές βιομηχανίες. Ήδη από τότε υπήρχε συνεργασία με την Airbus και την EADS (αργότερα υπήρξε συνεργασία και με την Γαλλία για τα Μιστράλ). Ενδεικτική στο πλαίσιο αυτό ήταν τότε η υπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας (MOU) μεταξύ της κρατικής ΕΑΒ και της ρωσικής αεροναυπηγικής βιομηχανίας Irkut, η οποία μεταξύ άλλων κατασκευάζει τα μαχητικά Σουκχόϊ και τα αμφίβια πυροσβεστικά Be200.

Κατά την αλλαγή διοίκησης στα ΕΑΣ έπνεε κλίμα αισιοδοξίας. Τόσο η απερχόμενη διοίκηση, όσο και η νέα επεσήμαναν ότι τα ΕΑΣ κρατήθηκαν όρθια, έπιασαν όλους τους στόχους που τους είχαν τεθεί και μένει σε εκκρεμότητα το κλείσιμο δύο εργοστασίων. Κάτι το οποίο οι εργαζόμενοι δεν δέχονται, έχοντας απέναντί τους την τρόικα και τους «πρόθυμους του εσωτερικού»! Κι οι τελευταίοι ήταν πιο «τροϊκανοί» από τους «τροϊκανούς» για το κλείσιμο των ΕΑΣ.

Όπως τόνισε κι η νέα διοίκηση (ο νέος πρόεδρος Θεόφιλος Βασιλείου, αλλά και ο Επίτιμος Α/ΓΕΝ ναύαρχος Κοσμάς Χρηστίδης που ανέλαβε διευθύνων σύμβουλος), οι απελθόντες (πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος κύριοι Δεμίρης και Χριστογιάννης), είναι αλήθεια ότι το πάλεψαν το θέμα. Οι «νέοι» έδειξαν αποφασισμένοι να συνεχίσουν την προσπάθεια. Και είπαν στις ομιλίες τους ότι «υπάρχει μέλλον». Αυτό πιστεύει και η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων, οι οποίοι «είναι έτοιμοι να συνδράμουν», όπως έκαναν πάντα. Καλό είναι να το κατανοήσουν όλοι ανεξαιρέτως ότι από άλλα και από άλλους «μπήκαν μέσα» τα ΕΑΣ.

Ευκαιρίες υπάρχουν. Τα ΕΑΣ έχουν πάρει παραγγελίες που τους επιτρέπουν να κρατήσουν το κεφάλι έξω από το νερό και να μην πνιγούν. Η ποιότητα των προϊόντων που παράγουν είναι εξαιρετική και αυτό που μένει να γίνει είναι να βρεθούν όσο περισσότερες δουλειές γίνεται. Και οι ελληνικές ΕΔ έχουν τεράστιες ανάγκες, αλλά και στο εξωτερικό υπάρχουν συμβόλαια που τα ΕΑΣ μπορούν να διεκδικήσουν.

Υποθέτω ότι η κυβέρνηση θα βάλει «πάγο» σ' όσους «γραφειοκράτες και αριθμολάγνους» του υπουργείου Οικονομικών επέμεναν στο κλείσιμο των ΕΑΣ.

Τι κάνει η Τουρκία

Την ίδια ώρα η τουρκική αμυντική βιομηχανία, σύμφωνα με το πρακτορείο ειδήσεων NTV, πραγματοποίησε εξαγωγές προς 117 χώρες και 9 ελεύθερες ζώνες στους πρώτους 4 μήνες της φετινής χρονιάς. Σε σύγκριση με την περσινή χρονιά οι αμυντικές εξαγωγές αυξήθηκαν 1, 36%, κάτι που σημαίνει ότι φτάνουν τα 461 εκατομμύρια δολάρια.

Οι περισσότερες εξαγωγές της Τουρκίας έγιναν προς τις Ηνωμένες Πολιτείες και έχουν αξία περίπου 182 εκατομμύρια δολάρια, δηλαδή το 40% των συνολικών αμυντικών εξαγωγών.

Ακολουθεί η Μαλαισία η οποία απορρόφησε προϊόντα του αμυντικού και αεροπορικού βιομηχανικού τομέα της γειτονικής χώρας αξίας περίπου 53 εκατομμυρίων

δολαρίων. Οι εξαγωγές από την Τουρκία προς την Μαλαισία κατέγραψαν αύξηση 142% σε σύγκριση με πέρυσι.

Η Ισπανία βρίσκεται στην τρίτη θέση και απορρόφησε προϊόντα αξίας 33 εκατομμύριων δολαρίων. Όπως και η Μαλαισία σημείωσε αύξηση σε σύγκριση με την αντίστοιχη περσινή περίοδο αν και είναι μόνο ένα 30%. Το πρώτο διαστημικό κέντρο της Τουρκίας τέθηκε σε λειτουργία κατά τη διάρκεια τελετής στο πλαίσιο του Δορυφορικού Προγράμματος «Göktürk-1» στην οποία παρέστη ο Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας κ. Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, όπου δήλωσε ότι: «Η εγκατάσταση αυτή είναι το πρώτο μας βήμα στο διάστημα. Ο Göktürk-1 φιλοδοξεί να γίνει ο πρώτος δορυφόρος αναγνώρισης και παρακολούθησης της Τουρκίας».

Επίσης έκανε αναφορά στη σημασία της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας, επισημαίνοντας ότι η εξάρτηση ήταν 80% το 2003 και η εκτιμώμενη αυτάρκεια θα έχει επιτευχθεί το 2023.

Τι κάνουμε εμείς

Ήρθε η ώρα να σηκώσουμε το κεφάλι στον φόβο, την ανασφάλεια και τις όποιες εμμονές ή αγκυλώσεις και να δούμε την πραγματικότητα. Η περιοχή μας περιβάλλεται από διάφορες μορφές ασύμμετρων απειλών, που λειτουργούν σε μορφή κινούμενης άμμου και δημιουργούν πεδία «έντεχνων και προσχεδιασμένων» προκλήσεων κι απειλών από κάθε κατεύθυνση, μη δυνάμενων να προσδιορισθούν τόσο τοπικά, όσο και χρονικά.

Προφανώς δεν μπορούμε να παραμείνουμε αδρανείς, αλλά να αρχίσουμε να αναλαμβάνουμε ριζοσπαστικές πρωτοβουλίες, που θα μας βγάλουν από το τέλμα της παθητικής στάσης και ηττοπάθειας. Οι κινήσεις αυτές, αφ' ενός θα δημιουργήσουν έντονη κινητικότητα γύρω από τα διαλαμβανόμενα της επαναδραστηριοποίησης της ελληνικής πολεμικής βιομηχανίας, από τις οποίες μόνο κέρδος στρατηγικά θα έχουμε, δεδομένου ότι ο αντίπαλος θα αναγκασθεί να κάνει την επόμενη κίνηση. Εμείς από την πλευρά μας θα έχουμε όλο το χρόνο στη διάθεσή μας για να προετοιμάσουμε με έργο το επόμενο βήμα για τον τελικό στόχο, επειδή αυτός είναι στόχος υψηλής στρατηγικής. Με σίγουρες κινήσεις, τόλμη, αποφασιστικότητα, αισιοδοξία και προσανατολισμό στο αποτέλεσμα, είναι η ώρα να προχωρήσουμε μπροστά ανοίγοντας «νέους δρόμους». Η φάση αυτή θα ολοκληρωθεί με την μετάπτωση στην «αναμονή» που δεν είναι τίποτε άλλο από στρατηγική κίνηση, δείγμα ετοιμότητας.

Φάρος μας η συλλογική δημιουργικότητα, η συνεχής βελτίωση και η τάση προς επίτευξη, μας προκαλούν να δημιουργήσουμε προκλητικούς στόχους και πρωτογενές έργο, βασισμένο σε αρχές και κανόνες. Η αυτενέργεια και η πρωτοβουλία, με ροή κι αλληλουχία ενεργειών σ' όλα τα επίπεδα θα αποδώσει τα αναμενόμενα γιατί βασίζεται στο αδάμαστο ελληνικό φιλότειμο, έννοια που δεν υπάρχει σε καμμία άλλη γλώσσα του κόσμου.

Οι Έλληνες καλούνται άλλη μια φορά να σταθούν όλοι μαζί απέναντι στις προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα και να προβάλουν τη μοναδικότητά τους με όραμα, έμπνευση, ομαδικό πνεύμα και μακροπρόθεσμο σχεδιασμό για το παρόν και το μέλλον, βασισμένο στην ισχύ της γνώσης, της συνέπειας και της αξιοπιστίας.

* Δημοσιεύθηκε στα «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» τ. 292 (04-10/06/2015)